

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ
ABONAMENTUL :
Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an;
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția economică

EPISCOPIA MISIONARĂ PENTRU CREȘTINII ORTODOXI ROMÂNI DIN AMERICA ȘI ȚĂRILE APUSENE
(GRAMATA METROPOLITANĂ)

Miron,

Din mila lui Dumnezeu și voința clerului și a poporului, Arhiepiscop al eparhiei Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei, Patriarh al României, locțiitor al scaunului din Cesareia Capadociei, Președintele Sfântului Sinod al Bisericii autocefale Ortodoxe Române.

Iubitului cler și popor din de Dumnezeu păzita Episcopie ortodoxă română a Americii și tuturor ascultătorilor și cetitorilor acestei scrisori mitropolitane, Har și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru cel din ceruri, iar dela Noi salutare și binecuvântare arhipăstorească.

Tuturora cărora se cuvine facem arătare, că Mântuitorul nostru Iisus Hristos — prin trimiterea din cer — în chipul limbilor de foc — a Preasfântului Duh preste sfinții săi ucenici și apostoli, le-a în-tărit darul de a propovădui cuvântul Evangheliei Sale, și le-a dat puterea de a așeza în sfânta sa Biserică trepte și vrednicii preoțești mici și mari, a căror purtători — prin punerea mâinilor, într'o ne-întreruptă în-lăn-țuire dela sfinții apostoli și până azi — se continue slujba preo-țelă până la sfârșitul veacurilor, ca păstori și arhipăstori ai turmei lui Hristos și părtași

ai acelorași daruri și haruri.

Ca un smerit urmaș a lor, văzând noi că iubiții noștri Români dreptcredincioși, ce de multe zeci de ani trăesc împrăștiați prin țările apusene și mai ales în America de Nord și Sud, abia s'au putut în parte organiza în comunități bisericești și parohii, fără arhi-păstor și conducător firesc; — văzând Noi, că Românii ortodoxi din Statele Unite ale Americii de Nord și din Canada în mai multe rânduri și pentru ultima dată prin reprezentanții lor legiuți—clerici și mireni—întrușiți în congres la Detroit-Michigan au hotărât la 25—28 Aprilie, șed. IV-a 17 al. 2/929 a se închiega într'o episcopie ortodoxă română proprie, supusă autorității centrale a bisericii ortodoxe din România;—văzând Noi, că Congresul Național al bisericii autocefale ortodoxe din România prin concluzul său Nr. 71 dela 21 Noembrie 1929 a aprobat hotărîrea lor: Noi am stăruit mereu pentru înfăptuirea acestei firești trebuințe sufletești a acelor iubiți frați îndepărtați; iar Majestatea Sa regele Carol II a dispus pecetluirea hotărîrilor de mai sus prin articolul de lege apărut în Monitorul Oficial Nr. 105 dela 8 Mai 1934, care decretează înființarea unei episcopii misionare pentru Românii ortodoxi din statele apusene, ca episcopie sufragana a Mitropolitului Ungro-Vlahiei.

În temeiul acestor legiuiri bisericești și de stat Sf. Sinod al bisericii ortodoxe române a ales în ședința sa dela 26 Ianuarie 1935 de episcop titular pentru această episcopie misionară pe Preacuviosul arhimandrit Policarp Morușca, egumen al Mănăstirii Hodoș-Bodrog din eparhia Aradului, ceea ce numitul a primit.

Premergând acestea, Noi—Patriarhul României — în calitate de mitropolit al Ungro-Vlahiei, a cărui jurisdicție pe temeiul legii amintite mai sus se extinde acum și asupra episcopiei misionare nou înființate, am considerat de a noastră părintească îndatorire a dispune, ca în ziua de Duminecă, 24 Martie 1935, cel ales să fie hirotonit arhieru de către trei ierarhi ai bisericii noastre în vestitul și istoricul paraclis dela reședința noastră de patriarh din Capitala Bucureștilor; iară Noi la aceiaș Sfântă liturghie prin înmânarea cârjii arhieresti l-am dat canonică investitură și jurisdicție asupra acestei episcopii misionare, după ce mai înainte ne-am

convins, că numitul P. C. Arhimandrit Policarp este vrednic de această înaltă și sfântă slujbă, dând până acuma dovadă de statornicie în dreapta credință a sfintei noastre Biserici ortodoxe ca un vrednic și demn slujitor la altarul Domnului și priceput propoveditor al cuvântului evanghelic; că a îndeplinit cu zel și bună ispravă dregătoriile de până acum atât în arhiepiscopia noastră dela Sibiu, cât și ca referent al Consiliului dirigent din Ardeal și ca Consilier la organizarea nou înființatele noastre episcopii dela Cluj, iar curs de 10 ani ca egumen la Hodoș Bodrog.

În temeiul tuturor celor mai nainte arătate, Noi Mitropolitul său legiuit așezăm pe Prea Sfințitul Arhieru Policarp de Episcop misionar al Românilor ortodoxi din America și emitem despre această așezare și investitură canonică această gramată mitropolitană, îndrituindu-l a fi stăpân peste toate parohiile din orașele și satele, câte se țin azi și se vor ține în viitor de această nouă episcopie dreptmăritoare, având darul și puterea de a pune după rânduielile sfintei noastre Biserici și legile în ființă ceteți, cântăreți, ipodiaconi, diaconi, preoți și protopopi la bisericile din eparhia de sub jurisdicțiunea Prea Sfinției Sale, și a numi stareți și starețe la mănăstirile, ce s'ar înființa acolo, de a face toate ce i se cuvin — ca ierarh — spre zidirea duhovnicească a turmei sale. În deosebi îl punem la inimă, se aduce sub aripile sale ocrotitoare — cum adună cloșca cea bună pe toți puișorii săi — pe toate comunitățile bisericești, cari încă nu au intrat în organizarea acestei episcopii misionare, ca astfel toți Românii să formeze în jurul părintelui lor sufletesc o cât mai puternică unitate etnică de credință strămoșească și un centru luminos de cultură și viață românească.

Să se îngrijească de pregătirea unui cler instruit cât mai temeinic pentru greaua sa misiune din acel continent cu mai vechi culte și mai întărită viață bisericească. Să înființeze după putință școli pentru creșterea tineretului în credință și limba părinților, pe lângă limba țării, în care trăește.

Să povățuească pe credincioșii săi la muncă cinstită în țările, ce-i adăpostesc, făcându-se model de ordine și disciplină în șirul numeroaselor popoare, cu cari conviețuiesc, — la

respect față de capii statelor și de legile țărilor ospitaliere, care i-a primit și le-a făcut cu puțință traiul și le-a oferit mijloace de trai.

Din parte-i mai aștept cinstire și ascultare către superioritatea sa bisericească, Mitropolitul Ungro-Vlahiei și către Sf. Sinod al Bisericii ortodoxe române, care l-a ales.

Iară, iubitelui nostru cler și popor din episcopia Americii, recomandăm pe Prea Sfinția Sa Episcopul Policarp Morușca ca pe chiriarhul legiuit al lor; — să-l cunoască și cinstească, plecându-se Lui cu toată voia, dându-i din tot sufletul ajutorul, de care are lipsă pentru organizarea deplină a episco-

piei, ca se devie tare și respectată, arătându-i în toate împrejurările supunere și ascultare, ca niște iubitori fii sufletești; și socotindu-l ca pe arhipăstorul, învățătorul și ocârmuitorul lor duhovnicesc, care este următor Sfinților Apostoli ai Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, căruia i se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea în vecii vecilor.

Data astăzi, în ziua Bunei Vestiri 25 Martie anul mântuirii 1935, în reședința noastră mitropolitană și patriarhală din București.

MIRON, patriarh

P. S. EPISCOP POLICARP MORUȘCA AL AMERICII ȘI ȚĂRILE APUSENE.

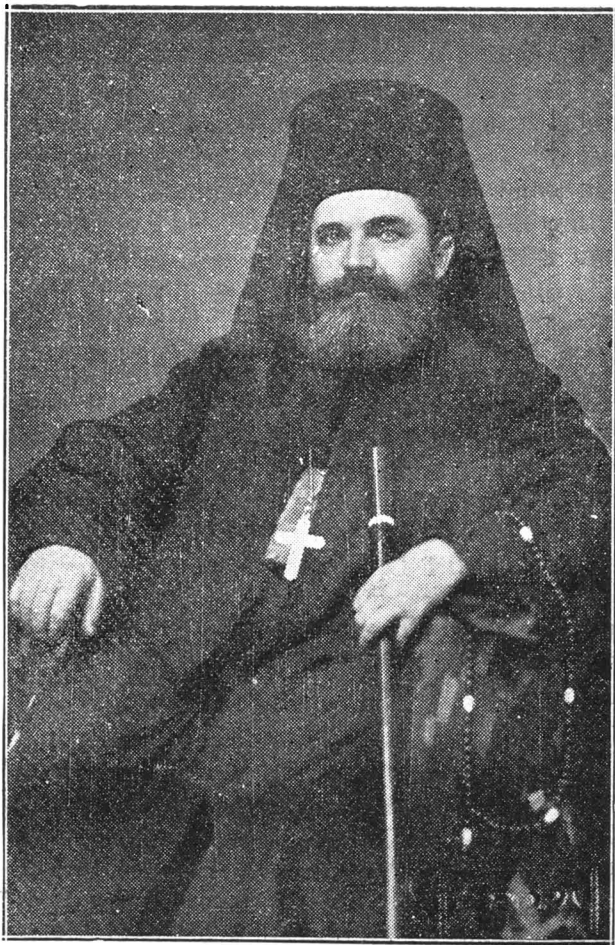
Născut la 20 Martie 1883, în Cristești (Dealul Geoagiului) jud. Alba, din părinții preot Ioan Morușca și Ana N. Cado și crescut în Craiova (acelaș județ), unde fericitul părinte a păstorit. Școala primară și 3 cl. de liceu le-a făcut în Alba Iulia, continuând la Blaj și luând bacalaureatul în 1902. Intrat în Institutul Teologic din Sibiu, terminat în 1905 luând diploma de calificare, în acelaș an.

Trei ani a fost învățător la școala confesională, iar din 1908 ca preot în Șeica-mare jud. Târnava mare, până în 1918.

Când a preluat puterea cărmuirea, românească în Ardeal, a intrat în serviciul Consiliului Dirigent, Resortul Cultelor, în calitate de consilier de secție. La înființarea episcopiei Clujului a fost ales consilier referent și în Cluj a urmat cursul de profesor de religie și cursuri la facultatea de filosofie. La reorganizarea Institutului Teologic din Sibiu, devenit Academie teologică, a trecut ca spiritual, făcând și cursuri de liturgică practică și drept administrativ. A fost numit apoi director al statisticii mitropolitane în Sibiu, încredințându-i-se înființarea și conducerea internatului fiilor de preoți, pe lângă alle îndeletniciri, de spiritual al penitenciarului Tribunalului, secretar al filialei Soc. Ort. a Fem. Rom, secretar general al Asociației Clerului, Andreiu Șaguna ale cărei statute de organizare le-am pregătit și propus spre aprobare...

În toamna anului 1925, întors din pelerinajul dela Ierusalim, a intrat în Sf. Mănăstire H. Bodrog, eparhia Aradului, unde în calitate de egumen, a introdus misiunile religioase pentru

popor cu prilejui pelerinajelor, pe cari le-a șters renovat și organizat cu sistem și plan. Deaici a fost chemat la înalta direcție de episcop misionar pentru America și țările apusene.

P. S. Policarp Morușca

A scris și publicat. „Feminism și feminiat în lumina Evangheliei”, „Misiunile religioase pentru popor, cu material de predici, cuvântări și alocuție”, „Cuvântul lui Dumnezeu și sufletul omului”, „Biblia și tradiția sfântă”, „Ce trebuie să știe mișrii”, „Sf. Mănăstire H. Bodrog”, „O-

menirea în fața Crucii”, „Porunca iubirii — caritatea creștină”, etc. A colaborat la diferite ziare și reviste bisericești, redactând 2 ani, „Rev. Teologică”, la reparația ei, după războiu.

† Policarp
episcopul Americii

UN NOU AȘEZAMANT ISTORIC ÎN ORGANIZAȚIA PATRIARHIEI ROMANE EPISCOPIA ROMÂNĂ ÎN AMERICA

Au trecut vreo 50 ani, de când au început și Românii a emigra în „lumea nouă” în număr mai mărișor, mai ales Ardelenii, care nu mai puteau suporta mizeria, în care i-a împins planul Maghiarilor de a-i săraci și desființa. Lor s’au alăturat și Bucoveninii, Macedo-românii. Aproape toți s’au așezat în Statele-Unite ale Americii-de-Nord, unde — ca lucrători la fabrici — și-au câștigat existența. După situația economică a țării, aveau și zile bune și rele. Înainte de războiu au avut adeseori câștiguri bune, au adunat parale frumoase, din care și-au plătit toate datoriile de acasă, și-au zidit acasă, case noi, frumoase, acoperite cu țigle; au cumpărat tot acasă pământ, au făcut depuneri la bănci, pe care le-a mistuit „conversiunea”. Timpurile bune au atras acolo și mai mulți, mai ales dintre rudele și cunoscuții celor duși. Mulți și-au adunat și acolo averi; și-au făcut case, profesând diferite meserii, întreprinderi mai mici, alții cu școală au devenit avocați, medici, profesori, etc.

Ca buni creștini, cum s’au dus deacasă, nu puteau trăi fără preoți și biserică; s’au grupat deci în parohii; și-au făcut biserici frumoase, case parohiale, au cerut deacasă preoți. Primul preot, care a fost trimis acolo de arhiepiscopia Sibiului, să-i cerceteze, și mângâie sufletește, a fost preotul I. Oprea din Bandul de Câmpie, care s’a reintors acasă după plinirea misiunii date. El a făcut la Sibiu raport despre cele văzute și au făcut propuneri de a li se trimite preoți stabili, unde vor cere. Prima parohie a fost la Cleveland-Ohio, cu preotul Moise Balea, care are meritul a fi organizat în mai multe centre și alte parohii. Au mai mers acolo preoții: Mihălțeanu, Ilie Pop (†), Holder, Băloiu, Reu, Oct. Mureșan, Truța, Oprean, etc. Cu timpul și-au înființat și societăți culturale, de asigurare, de ajutor, etc. Azi au vreo 80, federalizate. Au înființat și gazete.

Primii preoți i-au cerut dela Arhiepiscopia din Sibiu, unde mai ales secretarul de atunci, Dr. Ilie Cristea se interesa de ei, și corespundea cu unii emigrați. Cererile Americanilor a început a le refera în Consiliul Arhiepiscopesc; dar un timp Mitropolitul de atunci Ioan Mețianu, care avea titlul numai de „Mitropolit al Românilor din Ungaria și Transilvania” nu voia de loc să depășească atribuțiile legale, ce emana din acest titlu oficial, deși i s’au arătat, cum și alte biserici din Ungaria își conduc deaci pe coreligionarii lor de acolo.

Dar — la stăruința secretarului Dr. I. Cristea mai îndrăzneț — a admis, ca el să conducă și rezolve chestiile Americanilor „pe barba proprie”, pe care atunci nu o prea avea. Astfel secretarul sub singura sa iscălitură a rezolvit chestiile bisericești ale celor din Statele-Unite ale Americii câțiva ani; dându-le — după ce s’au sporit parohiile — și o bază legală de organizare pentru viitor. Și anume „Statutul bisericii Ardeleni” l’au parafrazat după trebuințele locale de acolo. Cu timpul — văzând Mitropolitul, că secretarul Dr. Cristea nu pătește nimic pe chestia asta, — a cedat stăruințelor și a admis, ca chestiile mai de seamă ale Americanilor să fie referate în ședința consiliului arhiepiscopesc. Bisericile Românilor tot sporeau, dar durere că deacasă nu se angajeau a pleca acolo preoți din cei mai buni; unii erau și ei niște naufragiați, dar parohiile îi chemau, numai să aibă cine le sluji. Astfel s’au dezvoltat lucrurile până ce secretarul dela Sibiu, acum Protosinghelul Miron Cristea, a plecat la Caransebeș ca episcop. Consiliul Arhiepiscopiei dela Sibiu i-a condus mai departe până la războiu 1914. În cursul războiului, forța împrejurărilor a rupt legăturile cu Americanii. Mitropolitul Mețianu murise, iar urmașul lui Vasile Mangra, trecut cu totul în apele Maghia-

rilor era urgisit. Chiar în împrejurări normale Americanii nu voiau să știe de el.

În timpul războiului cei ce doreau să aibă preoți și neavând puțința a primi de acasă, au făcut greșeala a primi preoți sfințiți de episcopi străini, mai ales Ruși, la intervenția interesată a aventurierului expatriat Dr. Gherman, fost profesor în Bucovina. Preoți de aceștia ar fi peste 30.

Românii buni țineau contactul firesc cu Legațiunea României din Washington și cu reprezentanții speciali ai României, trimiși acolo în cursul războiului în frunte cu D-l Dr. C. Angelescu, actualul Ministru de Instrucție și alții. În acest timp delegații Românilor ortodocși, — clerici și mireni — s'au adunat la Jounstown-Ohio la 9-10 Martie 1918 în „congres bisericesc“ și au hotărât a se grupa în o *episcopie ortodoxă română*, care să fie condusă de autoritatea centrală a Bisericii din România, adică: alipirea lor la patria mamă, punându-se din punct de vedere bisericesc și canonic sub jurisdicțiunea Mitropoliei Ungro-Vlahiei, cerând în același timp înființarea unei Episcopii ortodoxe române în America, pe tot timpul cât va fi Mangra Mitropolit la Sibiu.

Intr'aceea Ardealul s'a unit cu România și astfel împrejurările politice s'au schimbat radical. Mitropolitul Mangra moare la Budapesta câteva zile înainte de unire, anume tocmai în o zi de Duminică, dupăce Sâmbăta seara auzise, că Ungaria și aliații ei au pierdut războiul. Arhiepiscopia dela Sibiu — după războiu reia legătura cu ei. Dar ideia episcopiei independente, proprii, a prins rădăcini. Americanii cer mereu a fi ocrotiți de autoritatea centrală a Bisericii din Capitală, unde rezida Sf. Sinod, Regele, Ministru de Externe, etc.

În timpul cât I. Pr. Patriarh Miron a fost regent și nu participa la conducerea Sinodului, acesta decide, ca Americanii să fie conduși provizor de Sf. Sinod și de organele sale până se va cristaliza situația lor. Aceasta a produs nemulțumiri la Sibiu. Mitropolitul Ardealului a adresat președintelui Sf. Sinod grave imputări în Congresul Național Bisericesc din 1932, ședința dela 16 Octombrie (Nr. 61), absolut neintemeiate, deoarece I. P. S. Patriarh n'a influențat întru nimic acea hotărîre. Mult timp nici n'a știut de ea. Astfel Sibiul se consideră tot stăpân al Americanilor. Centrul, în

nădejdea că tot vor ajunge odată să-și aibă vladică propriu nu i-a putut abandona. Dar Americanii instinctiv au poftit afară dela desbateri din congresul lor bisericesc dela Detroit Michigan în zilele de 25-28 Aprilie pe delegatul Sibiului, ca ei să poată decide liber și neinfluențați de nimeni asupra situațiunii și aparținerii lor.

Sibiul eludase hotărîrea Sf. Sinod de a merge acolo doi delegați: Păr. Scorobeț dela Sibiu și d-l Dr. Ioan Matei din Consiliul Central Bisericesc. Delegatul Sibiului plecase înainte, singur. În acest congres au hotărît: 1) Punct 17 al. 2. Parohiile răzlețe de azi să formeze o provincie misionară, o episcopie autonomă misionară, în legătură strânsă cu Sf. Sinod al Bisericii noastre, care va institui aici un **delegat** al său.

Asemenea hotărîre au repetat'o Americanii, de câte ori se adunau în Congresul lor bisericesc. Pentru ultima dată în congresul dela Cleveland-Ohio, ședința VII, 1 Martie 1932, a dus următoarea hotărîre:

„Pentru a mulțumi sufletește pe toți credincioșii, cari compun episcopia din America și cari provin din toate eparhiile din țară: să se ceară I. P. S. și P. Fericitului Patriarh Miron, să binevoiască a accepta prea grațios de jure și de facto răspunderea șefiei spirituale a episcopiei noastre deodată cu luarea titlului de „Episcop al Americii“, conducând episcopia printr'un delegat autorizat al Prea Fericirei Sale, în conformitate cu prevederile art. 123 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române“.

Sibiul protesta mereu în contra imixtițiunii centrului. Dar glasul bieților Americani nu putea rămâne „glasul celor ce strigă în pustie“.

Spre a curma odată această situație, I. P. S. Patriarh Miron a făcut pașii necesari pentru a se creia și recunoaște prin lege nou înființata Episcopie misionară a Românilor din America, ca episcopie sufragănă a Mitropoliei Ungro-Vlahiei. A cerut anume M. Sale Regelui Carol II în ziua de Joia Mare 1934, — când a asistat și a primit sf. cuminecătură la sf. Liturghie din Paraclisul Patriarhiei și a stat la un mic dejun la masa Patriarhului — să binevoiască a face acest dar de Sf. Paști Românilor din America, cari în atâtea rânduri s'au adresat și M. Sale direct. Majestatea Sa a dispus încă în acea zi, iar a doua zi, în Vinerea Patimilor, atât Majes-

tatea Sa, cât și d-l Ministru Dr. C. Angelescu, pe atunci și de Culte, a putut răspunde Patriarhului la slujba Sf. Prohod dela biserica Domnița Bălașa — și anume la înconjurarea bisericii — pe scurt: „S'a făcut“. Astfel Sf. Sinod — împreună cu d-l Subsecretar de Stat Al. Popescu Necșești — au redactat proiectul de lege, care s'a votat de Parlament și publicat în „Monitorul Oficial“ Nr. 105 din 8 Mai 1934.

LEGE

Pentru înființarea unei episcopii misionare pentru creștinii ortodocși români din țările neortodoxe apusene.

Art. 1. — *Se înființează o Episcopie misionară pentru creștinii ortodocși români din țările apusene, cu Episcop sufragane al Mitropoliei Ungro-Vlahiei și sub jurisdicția canonică a Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.*

Art. 2. — *Episcopul va fi ales de Sf. Sinod, dintre bărbații titrați și bine pregătiți, care îndeplinesc condițiunile legii și statutului de organizare al Bisericii ortodoxe Române. El va putea participa la ședințele Sf. Sinod și al celorlalte corporațiuni bisericești, cu vot deliberativ, pentru toate chestiunile care privesc jurisdicția sa.*

Art. 3. — *Un regulament special făcut de Sf. Sinod va determina cercul de activitate și de competență al acestui episcopat.*

Această lege s'a votat de Senat în ședința dela 26 Aprilie anul 1934 și s'a adoptat cu unanimitate de șaptezeci și cinci voturi.

Vicepreședinte (ss) M. HACMAN
(L. S. S.)

Secretar (ss) N. D. Neșțian

Această lege s'a votat de Adunarea Deputaților în ședința dela 28 Aprilie anul 1934 și s'a adoptat cu unanimitate de una sută opt voturi.

Președinte (ss) N. N. SĂVEANU
(L. S. A. D.)

Secretar (ss) Aurel Cosma-junior

Astfel s'a pecetluit existența „Episcopiei misionare a Românilor ortodocși din Statele Apusene“, ca episcopie sufragane a Mitropoliei centrale, având Sf. Sinod a alege pe episcopul titular. Legea era necesară și pentru ca un ajutor să poată fi luat în bugetul țării. Durere, că situația economică grea a țării n'a permis a lua decât 500.000 lei. Dar Americanii practici,

conduși de un ierarh modest și cu experiență, vor găsi și mijloacele a se susține cu timpul singuri. Ei erau odată vreo 150.000 în Statele-Unite.

În acest timp Consiliul eparhial interinal al episcopiei Americane, ales încă în Congresul dela Detroit-Michigan, (ședința IV punct 22 lit. e.), 25 Aprilie anul 1929, sub conducerea Protopopului Truția, a făcut tot posibilul pentru organizarea episcopiei, închegând în cadrele ei atât parohiile vechi, normal înființate, cât și multe din cele cu preoți hirotoniți de episcopi străini.

Ca să aibă în viața lor bisericească o bază legală, Patriarhul le-a trimis noul statut al Bisericii din regat, ca acolo Consiliul eparhial să-și facă observațiunile lor față de dispozițiile, ce nu s'ar potrivi referințelor locale. Apoi în Consiliul Central Bisericesc dela Patriarhie acel statut a fost adaptat trebuințelor din noua episcopie, rectificându-se multe din defectele observate în statut. Astfel Americanii se conduc în general după aceeași lege, ca și Mitropolia, căreia aparțin.

De altă parte unii Români, mai ales Moldovenii, s'au așezat în altă parte a Americii, Canada, stat englez. Acolo aveau așezări stabile, de agricultori, fiindcă statul dă unuia un lot mare de 280 acre pământ, cu condiția să-l lucreze și să plătească 3 ani impozitele, spre a deveni posesor definitiv. Pe baza acestor favorabile condiții Românii au prins rădăcini acolo. Au format mai multe parohii cu preoți trimiși de Mitropolitul Moldovei. În o circumscripție sunt așa de mulți, încât influențează alegerea deputatului din Cameră, care de regulă e chiar președintele ei. Acesta le dă înainte de alegeri o specială atenție. Au și un ziar „Românul Canadian“. Ar fi — se zice — și acolo vreo 100.000 suflete, unii neorganizați încă în parohii. Parohiile existente s'au atașat la episcopia înființată.

În America de Sud, mai ales în Argentina și alte republici, încă sunt Români, mai ales Basarabeni, fugiți înainte și în cursul războiului. La Buenos-Aires au și o revistă, scrisă în limba româno-spaniolă, de ovrei, emigrați dela noi. Unui protopop rus i-au trimis I. P. Sf. Patriarh Miron cărți rituale, ca să le poată sluji românește. Odată le-a trimis acolo și un preot român, pe părintele Oct. Mureșanu, să-i cerceteze; apoi pe Preotul român Petrovici, care în două rânduri i-a cercetat. Acesta spune, că Românii sunt foarte răslețiți, încât nu se

pot organiza în parohii, deși numărul lor ar fi mare, aproape 100.000. Patriarhul cere Ministerului de Externe, să numească un preot în o slujbă plătită la Consulatul de acolo sau la Legațiunea noastră, ca — avându-și asigurată existența — să se poată interesa de organizarea lor în parohii, acolo unde vor fi condițiunile necesare pentru asta.

După atâtea frământări I. P. S. Patriarh Miron, în calitate acum de Mitropolit legitim al Americanilor, a propus și Sf. Sinod a aprobat, ca să fie trimis baremi pe un timp acolo P. S. Arhiepiscop Dr. Andrei Mager Crișanul dela Oradea, pe care îl doreau și ei; dar în eparhia oradiană s'a PORNIT O MIȘCARE care l'a reținut să nu plece de-acasă. Astfel Sf. Sinod a ales în ședința dela 26 Ianuarie 1935 pe P. C. Arhimandrit Policarp Morușca, egumenul mănăstirii Hodoș-Bodrog din eparhia Aradului, de episcop misionar pentru noua episcopie. După examinarea canonică, I. P. S. Mitropolit Miron a dispus să fie hirotonit Arhiepiscop Duminecă, în 24 Martie 1935, de către I. P. S. Lor Mitro-

politul Gurie al Basarabiei, Ghenadie, Episcopul Buzăului și noul Vicar al Mitropoliei București, Veniamin Ploesteanul, iar la finea Sf. Liturghii I. P. S. Mitropolit Miron i-a înmănat — în cadrele unei cuvântări pline de părintești îndrumări și sfaturi — cârja arhierescă, dându-i prin aceasta investitura canonică și jurisdicția asupra noiei sale eparhii. Slujba s'a oficiat în paraclisul patriarhiei.

P. S. Policarp a răspuns și mulțumit tuturor factorilor, cari au conlucrat la organizarea episcopiei sale în o cuvântare, rostită în o foarte frumoasă limbă bisericească și cu un fond adânc religios și bisericesc, în cât a făcut foarte bună impresie asupra tuturor. În aceeași zi I. P. S. Patriarh a dat în onoarea noului episcop misionar o masă, asistând Ierarhii prezenți și preoții din Sibiu, Timișoara și eparhia Aradului, unde a trăit și activat noul episcop până acum, când se gată de plecare.

Dumnezeu să-i ajute.

Redacția.

RECEPȚIA DE PAȘTI DELA PATRIARHIE

Preoții și cântăreții din Capitală s'au adunat în salonul de recepție din palatul patriarhal, a doua zi de sf. Paște, spre a prezenta tradiționalele urări de sănătate I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea, cu prilejul celei întâi sărbători a creștinătății, Invierea Mântuitorului Christos.

La ora 4 și un sfert I. P. S. Patriarh și-a făcut apariția în salon, înconjurat de P. S. V. Pocitan, noul vicar al sf. patriarhii, consilierii arhiepiscopiești pp. cc. ll. T. Iordănescu, C. Moldovan și Mihail Bulacu, protoereii Capitalei pp. cc. ll. Stoica Ionescu, D. Georgescu-Silvestru și al jud. Ilfov, I. Popian.

Cântăreții, conduși de d-l prof. I. Popescu-Pasărea, au cântat, în cor impunător, „Pre Stăpânul“ și „Christos a înviat“.

P. S. vicar V. POCITAN a rostit, apoi, o alocuțiune, aducând I. P. S. Patriarh omagiul clerului superior și al celui de mir și urări de viață lungă, în deplină sănătate, pentru buna sporire între toate a bisericii ortodoxe și a neamului românesc.

Cuvântul I. P. S. Patriarh.

I. P. S. Patriarh a mulțumit, mai întâi, clerului pentru dragostea creștină, cu care este înconjurat.

Și a exprimat, apoi, satisfacția pentru constatarea, ce i s'a confirmat de pretutindeni, că anii din urmă și mai cu seamă anul acesta, s'a văzut un mai accentuat simțământ de evlavie, de religiozitate, un mai pronunțat atașament față de biserică, fapt cu atât mai îmbucurător cu cât e identificat la păturile de elită ale țării, la intelectuali de seamă și oameni cu bună stare socială. Copiii prin case au început să gângure glasnic, sau să cânte la pian bucăți religioase, pregătindu-și de pe acum sufletul pentru trăirea în apropiere de biserică. Este de sigur, adaugă I. P. S. Sa, dovada buneii rodire a catehumenatului, ce se face de clericii chemați să predea religia în școli.

Vizita unei misiuni a Bisericii anglicane.

I. P. S. Patriarh a anunțat după aceea, că în luna Mai vor veni în țara noastră patru episcopi anglicani și alți șase învățați teologi din Marea Britanic, spre a cerceta stările dela noi,

sub raport religios și a cere opinia bisericii noastre în unele chestiuni teologice, ce privesc biserica lor. Ei trebuie primiți cu toată bună-voința și să se încerce a li se lămuri cât mai bine dogmele credinței noastre ortodoxe, spre a-i determina, de se poate, la o cât mai înaltă considerație și un cât mai înalt respect față de așezământul nostru bisericesc național.

Prezentarea noului vicar.

La urmă I. P. S. Sa a recomandat pe P. S. Veniamin Pocitan, noul vicar al patriarhiei, sfătuind pe toți să-l asculte și să-l ajute întru îndeplinirea misiunii sale.

A înștiințat că la 25 Aprilie crt., s'a pus temelia bisericii românești dela Ierusalim și pentru terminarea ei poate să mai fie nevoie de puține mijloace bănești, pe care le solicită credincioșilor bisericii noastre.

Urează tuturor spor la lucrul evanghelic, spre deplina înflorire a credinței ortodoxe în sufletele oamenilor.

S'a cântat apoi „Ziua Invierii“, pe psaltichie, lucrare inedită, compusă de Anton Pan la 1827, în R.-Vâlcea.

D. Marin Predescu a citit versuri ale d-sale, scrise adhoc, publicate în acest număr al „Apostolu'ui“.

Un cor al cântăreților bisericești.

I. P. S. Patriarh adresându-se d-lui prof. I. Popescu-Pasărea și păr. referent Iordănescu și-a exprimat dorința ca măcar la bisericile principale din Capitală să fie aduși și anumiți cântăreți din cei mai buni, absolvenți ai școlilor de cântăreți și ai academiei de muzică religioasă. Fiindcă, a adăugat înaltul ierarh, oricât de bun ar fi un cor, muzica psaltică frumos executată, place mai mult și predispune sufletele la mai adâncă religiozitate.

D-l prof. I. POPESCU-PASĂREA a răspuns că acesta este un vechiu deziderat al cântăreților și al d-sale personal, iar satisfacția va fi desigur, deplină, acum când, prin porunca I. P. S. Patriarh, se va împlini.

Roagă, însă, să se creieze și o situație materială mai potrivită cu cerințe de ordin artistic cultural ale cântăreților destoinici, legiferându-se un plus la salariu celor cu studii superioare și aptitudini deosebite. Solicitarea d-lui Pasărea a fost susținută, cu aplauze călduroase, de toți cei prezenți.

Solemnitatea a luat sfârșit la ora 6, când I. P. S. Patriarh s'a retras, cântându-i-se „Pre Stăpânul“.

OMAGIUL CÂNTĂREȚILOR DIN CAPITALA CĂTRE I. P. S. PATRIARH ¹⁾.

*Înalt Prea Sfințite Stăpâne,
Noi cari, întru cinste, slujim
Străvechii Biserici române,
Azi sfințele Paști prăznuim.*

*Și în glasul tradiției sfinte
Să zicem: „Hristos a 'nviat!“
„Mulți ani, Prea Înalte Părinte,
„Spre fala Bisericii 'n Stat!“*

*Ni-e 'n grije a Bisericii soartă,
Ce-o bântue astăzi furtuni!
Ci 'ncotro privirea ne poartă
Creștinii stau roi să-i aduni.*

*Și este de Paști obiceiu
Să umplem ăst mândru palat,
Cum plin e de albine știubeiul,
În frunte cu-al nostru prelat.*

*Alături de-această urare
Noi, însă, ne spunem și-un gând,
Ce crește 'ntru noi, ca o floare,
A vorbei luminează cerând:*

*Adună-i din latura zării
Sub sceptru ți de arhi-păstor,
— Să fie 'n hotarele țării
Un Domn sufletească și-un popor.*

*Iar celor ce 'n bună credință
Slujesc prea sfințitul altar,
Le ajută să stea în ființă
Mereu, vrăjmășiei hotar.*

*Veghind cu dep'înă iubire
Să fie 'ndreptare de preț,
Spre a neamului nostru mărire,
Și preoți ca și cântăreți.*

Marin I. Predescu.

1. Rostită la recepția de Paști dela Palatul Sf. Patriarhii.

SFÎNȚIREA UNEI TROIȚE

În comuna Bogdana, s'a sfințit „Troia“ ridicată pe locul, unde acum cinci luni, s'a făcut procesiune de ploae cu Moaștele Sfintei Filofteia, de la Curtea de Argeș, aduse la locuitorii comunei, sub îndemnul Preotului, în urma unei secete cumplite, ce amenința să rămânem muritori de foame. Clădirea este din zid, pe fundație de ciment și are o încăpere de 4/4 m. și o sală cu colonade de 4/2. Este învelită cu tablă galvanizată și pictată în interior și exterior.

Este îngrădită de jur în prejur, iar în față are 2 cruci mari de ștejar, în mărime de 4 (patru) metri și acestea pictate.

Costul întregii zidiri — afară de transporturi și zilele de lucru, care s'au făcut gratis de locuitorii comunei — este de 15.400 lei (cincisprezece mii patru sute lei).

Dacă s'ar socoti transportul și zilele meșterilor ar costa cam 21.000 lei.

În vederea acestui fapt, s'a organizat o mare serbare dată de corul Adulților din comună. Dimineața, fiind și hramul Bisericii Parohiale, s'a oficiat de Preoții O. D. Săndulescu-Bogdane, Victor Marinescu-Ulmeni și Gh. Marinescu Voivoda, Sfânta Liturghie, în biserica parohială, de față fiind mai bine de 300 creștini. După oficierea Sf. Liturghii, am pornit cu toții în sunetele clopotelor, cu sfeșnice și sf. Prapore, la locul unde era ridicată Troia — afară din sat — în cântecele executate cu măiestrie de corul Adulților, din comună (54 la număr), cor care dă răspunsuri și la Sf. Liturghie, de un an și mai bine. Ajunși la locul unde era ridicată „Troia“ s'a sfințit apa de către Preoții arătați mai sus, în care timp miile de creștini din sat și din împrejurimi — dădeau asalt să aprindă măcar un muc de lumânare — pe locul unde acum patru luni, fuseseră depuse moaștele Sf. Filofteia, de care ei își legaseră toată nădejdea, în apropiata milostivire a lui Dumnezeu. Și mare le-a fost credința lor, căci azi Dumnezeu le-a dat pacea sufletească, făcând din belșug în aceste locuri cuprinse de secetă — tot felul de bucate și nutrețuri pentru vite.

După ce s'a stropit cu apă sfințită lăcașul și mulțimea, a luat cuvântul Pr. O. D. Săndulescu — arătând minunea ce a făcut-o Domnul cu noi, de la aducerea Sf. moaște, minune care a deschis ochii nu numai necredincioșilor, dar care a răvăcit mințile sectanților de prin comunele vecine, făcându-i să înțeleagă adâncimea rătăcirii în care s'au afundat — și cu adevărat — căci locul acesta

care este mărturia dreptei credințe, fiind chiar în calea lor, i-a făcut să-și schimbe drumul — căci celui nebun „crucea“ este sminteală.

A îndemnat pe toți să fie foarte respectuoși de acest frumos lăcaș, să-l ferească de orice stricăciune și mai pre sus de orice să-l îngrijească ca și pe Sfânta lor biserică. Mulțumește tuturor creștinilor, că într'un timp atât de scurt, au știut să fie vrednici de binefacerea Domnului — înălțând în cinstea Sf. Filofteia — acest frumos lăcaș. S'a luat apoi masa în comun chiar pe locul acela în câmp și în sfârșit: La orele 2 p. m. a început serbarea, în fața unui numeros public.

Bucuria ne-a fost îndoită când la timp a sosit în mijlocul nostru Păr. Protoereu, Metodie Popescu, care cu toată ocupația ce a avut în ziua aceea, căci fusese chemat din vreme la redeschiderea bisericii din comuna Fântânele și la o serbare religioasă dată de ostășii Domnului din com. Vișoară, comună la o depărtare de 30—40 km. de comuna noastră, totuși neținând seama de nici o oboseală, a fost de față la serbare de după amiază — așa cum ne făgăduise.

Programul bine întocmit din poezii religioase. Coruri și două piese cu caracter moral-religios a cucerit inimele tuturor și a stârnit admirația streinilor (învățători, preoți, etc., din alte sate, răspătind pe diletanți cu mii de aplauze)

A plăcut mai ales interpretarea minunată a unei piese în potriva sectanților adventiști. Interpreții, au fost, după părerea cunoscătorilor, cât se poate de bine.

La sfârșit după ce a vorbit Păr. Săndulescu din localitate și D-l Învățător Tr. Constantinescu, din Băduleasa, a luat cuvântul Pr. C. Păr. Protopop Met. Popescu, care în cuvinte foarte simțite a recunoscut munca fără preget a Preotului local și a Consiliului Parohial, a subliniat gestul măreț al creștinilor din comună, care pe aceste vremuri de adâncă criză morală s'au gândit să ridice atât de repede astfel de lăcaș, mărturie vie a unei credințe, ce nu se poate întâlni oriunde.

Aduce laude drepte Bogdănenilor, despre a căror tărie în ale credinței este convins de mult și îi îndeamnă să fie și de aci înainte strejeri neadormiți în Biserica lui Christos — mai ales în locurile acestea unde sectanții dau atacuri disperate

Cu acestea, ne-am întors fiecare la casele noastre, mulțumind lui Dumnezeu, că ne-a învrednicit să trăim astfel de zile.

Pr. Paroh O. D. Săndulescu

C U L T U L O R T O D O X

(Continuare din Nr. 8—15 Aprilie 1935).

Serviciul ortodox se compune înalte de toate din lecturi biblice: Vechiul Testament (psalmii, cari formează o porțiune permanentă aproape a tuturor serviciilor, cărțile vechiului Testament, — istorice, profetice, ale înțelepciunii) și tot Noul Testament (afară de Apocalipsă) după o ordine stabilită. Vin apoi litanile (sau cereri speciale) și alte rugăciuni și infine cântări sacre de diferite tipuri (canoane, stihiri). Conținutul lor este istoric, dogmatic, edificator. În afară de acestea mai sunt omilii fixate, care se citesc în mănăstiri. Predica face de asemenea parte din oficiu. Totuși ea n'are în serviciu acea importanță exclusivă pe care i-o dă protestantisul, pentru că serviciul însuși abundă în elemente de edificare. El este, dela sine atât de instructiv încât o predicare specială nu e întotdeauna indispensabilă. Totuși predica ocupă un loc important în serviciul ortodox și cuvântarea preotului sau episcopului, în timpul liturghiei, după lectura Evangheliei sau la sfârșitul serviciului, este o regulă aproape. Ortodoxia ignoră întrebuintarea instrumentelor muzicale în timpul oficiilor. Nici orgă nici orchestră care modernizează cultul, substituind vocil umane, cuvântului, laudelor cântate de orgă, sunete fără cuvinte, fără semnificație. Aceasta n'ar corespunde spiritului sobru al Ortodoxiei, care n'admite să se ajungă la o elevație spirituală prin emoțiuni catetice. Din contră, frumusețea vocii umane, mai cu seamă în cântul coral, este foarte apreciată în Biserica ortodoxă; corurile bisericesti rusești sunt celebre pretutindeni. Nu se cunoaște încă destul și nu se apreciază la valoarea sa, frumusețea vechilor arii ale Bisericii, conservate în cea ce se numește „uzajul”, într'un ciclu tradițional.

În afară de oficiile comune și de rugăciunile personale, obligatoriu pentru toți credincioșii. Există servicii particulare, destinate a satisface nevoile speciale cutărei sau cutărei persoane. E mai întâiu, administrarea sfintelor taine, ca și rugăciuni și rituri cerute de nevoile particularilor. Servicii de mijlocire speciale — sunt foarte răspândite: rugăciuni pentru un bolnav, pentru cei ce sunt în călătorii, pentru cei ce sunt în închisoare, pentru elevi, etc.; la fel, rugăciuni adresate în mod special unui sfânt pentru cutare sau

cutare persoană. Cele mai importante sunt rugăciunile pentru morți și serviciile funebre. Biserica ortodoxă gândește întotdeauna la morții săi, fie în timpul liturghiei (mai ales liturghiile pentru odihna sufletului), fie în servicii particulare. Biserica se roagă pentru odihna sufletului și iertarea păcatelor decedatului. Ea crede în eficacitatea acestor rugăciuni, mai ales în sacrificiul euharistic, în vederea ușurării destinilor de dincolo de mormânt. Biserica ortodoxă are o doctrină asupra purgatorului, ca loc sau stare specială, în care morții ar trebui să-și suporte pedeapsa; însă ea crede că rugăciunile pentru morți pot să-i ajute și chiar să-i smulgă din infern și să conducă în paradis pe cei a căror stare nu prezintă obstacole de netrecut. Ritualul serviciilor funebre este în mod particular emoționant și frumos; aceste rituri produc o impresie irezistibilă, chiar asupra persoanelor care aparțin altor confesiuni.

Trebuie marcat, în mod special, o caracteristică a oficiului ortodox — este cosmismul său. El se adresează nu numai sufletului uman, ci întregii creații și chiar o sanctifică pe aceasta din urmă. Această sanctificare a elementelor naturii și diverselor obiecte exprimă ideea că acțiunea semnificatoare a Sf. Duh se răspândește prin Biserică asupra întregii naturi. Destinele acesteia sunt legate de soarta omului; natura coruptă din cauza omului așteaptă de la aceasta, vindecarea sa. De altă parte Domnul luând adevărata umanitate, și-a legat viața de toată natura. El a mers pe acest pământ, i-a privit florile sale și ierburile sale, păsările, peștii și animalele sale; a mâncat din fructele sale; a fost botezat în apa Iordanului, a mers pe ape, a rămas în sânul pământului; și nu există nimic în toată creațiunea (afară de păcat și rău) care să fi rămas strein de umanitatea Sa și care să nu fi primit înfățișare — prin om — Duhul Sfânt, care sbura deasupra pământului la creație. Și Biserica binecuvintează toată creația: ea binecuvintează florile, ierburile, ramurile, aduse la biserică pentru sârbătoarea Sfintei Treimi; fructele și strugurii aduși la Schimbarea la față; difetite ofrande — în timpul nopții Paștilor; diferite locuri și obiecte, după nevoile particulare. Trebuie notat mai ales consacarea so'lemnă a bisericii,

prin care aceasta devine un loc demn de a servi Oficiului și divinei Euharistii, precum și sfințirea diverselor obiecte de cult: veșminte, vase, clopote, etc.. Biserica binecuvîntează deasemenea mirul (pentru taina ungerii cu sfântul mir) și untul de lemn pentru diferite nevoi, pâinea euharistică și pâinea extra-liturgică, vinul, etc. Binecuvîntarea apelor se face în ajunul Bobotezei și în chiar ziua acestei sărbători; ea poate fi săvârșită în orice timp, la cererea oricărui credincios; se bea această apă și se întrebuițează pentru a se stropi cu ea obiectele și locurile pe care ea le sfințește (această slujbă sanctifică elementul apei în general). Sensul și fundamentul tuturor acestor rituri este că ele depășesc (și prepară în același timp) noua creație, transfigurarea creației „noul pământ și noul cer“. Raționalismul vede aci cu ușurință ceva din magism sau din superstiția păgână, pentru că el restrânge forța creștinismului la limitele lumii spirituale a omului. Dar omul este un spirit încarnat, o ființă cosmică; cosmosul trăește în el, el este sfințit în aceasta, căci Domnul nu este numai Mântuitorul sufletelor, dar și al corpului și prin urmare al lumii întregi. Iată pentru ce cosmismul Oficiului ortodox exprimă această plenitudine a creștinismului: sanctificarea naturii este legată de sanctificarea spiritului. Noi ne sfințim, noi înși-ne, când mîncăm o substanță sfințită. În Euharistie, materia lumii este sfințită, devenind corp și sînge a lui Hristos și ea ne este dată pentru a fi în comuniune cu El. Însă această materie face parte din materia lumii întregi; și această sanctificare a

materiei prin încarnarea lui Dumnezeu, care se săvârșește — pentru a zice astfel — încă odată, implică toate sanctificările prealabile, care formează un fel de trepte inferioare.

Printre obiectele sfințite ale cultului, trebuie să indicăm materialul însuși al cultului; diverse obiecte sacre, mai ales vasele și veșmintele preoțești. Acestea din urmă datează din timpurile cele mai vechi; grație originii lor bizantine, ele conservă urmele antichității clasice. Sensul acestor veșminte, este că omul nu poate să se apropie de locul sfânt în starea sa ordinară. El trebuie să renunțe la ea și să îmbrace veșmintele sacre, care îl păzesc, formând un fel de pătură impenetrabilă îngrejurul omului. Întrebuițarea tămâiei, lumânărilor aprinse, aurului și argintului ca ornamente ale bisericii, veșmintelor, icoanelor, etc., toate acestea sunt legate de partea mistică a Oficiului, de sentimentul prezenței reale a lui Dumnezeu în biserică.

Grandoarea și frumusețea misterului serviciului ortodox, lucrează asupra inteligenței, sentimentului și imaginației tuturor celor cari sunt prezenți la el. O veche legendă spune că Ruși, strămoși noștri, cari căutau adevărata credință și cari căutară la un sfânt serviciu la Sfânta Sofia din Constantinopol au declarat că numai știau unde se găseau pe pământ sau în ceruri. Nu se poate nega că acest mijloc pentru a cunoaște bine Ortodoxia este dificil pentru omul occidental. Însă această cale este cea mai intimă și cea mai sigură, căci inima Ortodoxiei se găsește în slujbele sale.

Traducere după Bulgakoff

C R O N I C A I N T E R N A C U L T U R A L E

Educația creștină în Universitate

Conferința d-lui prof. univ. S. Mehedinți.

Ciclul conferințelor organizate de arhiepiscopia Bucureștilor în cadrul „Problema educației creștine în școala românească“, a luat sfârșit cu interesanta conferință a d-lui profesor Simion Mehedinți dela Universitatea din București. Plecând dela rolul educativ al bisericii și trecându-se la educația creștină în familie, apoi la educația creștină în școala primară, în școala secundară, în școlile teologice și educația creștină a tineretului ca metodă, s'a ajuns la „educația creștină în Universitate“, subiectul acestei conferințe.

Conferențiarul a pornit dela premisa că în uni-

versitate se face instrucție, se face știință, iar nu educație și nici vorbă de educație creștină. Ceva mai mult însăși facultatea de teologie pregătește doar teologi, nu elemente pentru preoție. Dacă se întâmplă să fie și suflete educate pentru preoție, acesta este meritul tânărului cu vocație, nu al instituției.

După cum facultatea de literă și filosofie nu poate pregăti elemente pentru profesorat, iar facultatea de drept nu poate pregăti magistrați, cu atât mai mult facultatea de teologie nu poate pregăti preoți.

Este o mare greșală că statul așteaptă ca universitatea să poată pregăti preoți, profesori, magistrați ș. a.

Dar universitatea își are vina ei, răspunzând că se poate angaja să pregătească profesori, ma-

gistrați, preoți ș. a. Ea poate afirma numai că dă pregătire științifică studenților ei, poate da, deci, titrați universitari. Acest lucru se întâmplă și cu facultățile de teologie, ce pot da specialiști în ebraică, siriacă și alte studii teologice.

Absolvenții actualelor seminarii teologice, dacă ar urma în institute de pregătire specială, cum este internatul teologic din Capitală, ori academii teologice cu cursuri de patru ani, cu grija educației creștine ca și a instruirii religioase, ar eși, desigur, elemente superioare.

Concluzia este că facultățile ce pregătesc elemente de educatori sociali să nu mai facă parte din universitate, constituindu-și organizația lor proprie iuterelor neamului și lăsând universității știința cu laboratoarele ei dispensate de educație. Să lăsăm deci universității știința și să dăm organizare proprie institutelor de formarea educatorilor.

M. Pr.

ADMINISTRATIVE BISERICESTI

Circulara Nr. 4168 din 24 Aprilie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

Cu prilejul vizitelor și al inspecțiunilor, făcute bisericilor din eparhie, s'a observat cu durere, că, dacă în unele parohii, — puține la număr, — organelor parohiale au luat măsurile de lipsă pentru a împrejmu, după cuviință, curțile și ogrăzile bisericilor și a le înfrumuseța cu plantați de pomi, și cu saduri de flori; în cele mai multe însă, chiar și din Capitală, se observă o totală neglijență și nepăsare, în privința aceasta curțile sunt sau neîmprejmuite, sau îngrădite cu garduri dărăpănate, care îngăduie pasărilor și animalelor din vecini, să pătrună înăuntru, ceace, pe lângă stricăciunile aduse și murdăriile depuse în jurul Sfințelor Locașuri, constituie și o dureroasă atingere a simțăminte'or de pietate ale credincioșilor, iar în loc de pomi și flori, se văd crescând mărăcini, scafeți și alte pârloage înăbușitoare și ne-
trebnice.

De aceia, cu revenirea primăverii găsim cel mai potrivit prilej, ca să repetăm cu toată stăruința, sfaturile și îndrumările, ce am mai dat și obligațiunile, ce am pus, și în trecut, preoților cântăreților, consiliilor și epitropiilor parohiale, de a planta în fiecare an, în curților și ogrăzile din jurul sfințelor locașuri, ale caselor parohiale și ale cimitirelor, arbori și a sădi pomi și flori, în locul bălăriilor, care se văd crescând în voie sub năzul și nepăsarea vinovată a tuturor.

Dragostea și respectul față de sfințele biserici ale lui Dumnezeu, precum și simțăminte'le de pietate, ce trebuie să însușească pe tot creștinul față de răposaii lui scumpi; iar pe de altă parte foloasele prețioase, pe cari ni le dau pomii și florile prin umbra, prin fructele, prin aerul purificat, prin mireasma și prin priveliștea plăcută a florilor de culori și nuanțe diferite, sunt, credem, destule

și puternice motive și îndemnuri pentru cei care până acum au stat nepăsători, ca să se pue de îndată pe lucru și chiar din primăvara aceasta începând, să purceadă împreună cu enoriașii localnici, la revizuirea împrejurimilor curților bisericilor, caselor parohiale și cimitirilor și la a lor împodobire cu arbori, cu pomi și cu brazde de flori, precum mai sus am arătat.

Prea cucernicii protopopi vor ține în evidență aducerea la îndeplinirea a acestor dispozițiuni și îndatoriri, și Ne vor raporta de rigoare, pe cei care nu vor fi înțelegători și următori, spre a lua împotriva lor măsuri de chemare la datorie.

Cu încredințare că la vizitele, ce vom face în parohii, atât Noi cât și organele Noastre administrative centrale, vom constata cu bucurie și mulțumire, că sfaturile și îndrumările Noastre au fost înțelese și traduse în fapt, trimitem tuturor arhipăstorești binecuvântări.

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON**

Cons. Referent, Pr. Iordanescu

Circulara No. 2016 din 24 Aprilie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

Intrucât în unele parohii unde există și preoți ajutători, se produc înțelegeri între aceștia și preoții parohi respectivi, în cece privește dreptul de folosință asupra terenului ce constituie sesia parohială. Venerabilul Consiliu Eparhial al secției Economice, s'a sesizat de aceasta și examinând chestiunea, în ședința dela 8 Martie 1935, a constatat că sesia parohială formează o completare la salariul preotului paroh și al cântăreților, nu și la acel al preotului ajutător, care trebuie să se mențină strict, la condițiunile pe baza cărora a concurat și a fost numit, fără pretențiune la drepturile consfințite ale parohului.

În consecință, pe viitor, în concursurile pentru ocuparea posturilor de preoți ajutători, veți face mențiunea, de beneficiile împreunate cu postul de preot ajutător, înțelegând că nu se poate atinge de drepturile câștigate ale parohului aflat în parohie la venirea sa (sesia parohială etc...).

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON**

Cons. Referent, Pr. Iordanescu

Circulara Nr. 3302 din 24 Martie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

Vă invităm să aduceți la cunoștiința generală hotărîrea de mai jos, luată de Sf. Sinod în ședința sa dela 22 Martie 1935.

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON**

Cons. Referent, Pr. Iordanescu

EXTRAS

din sumarul ședinței din ziua de 22 Martie 1935.

Toți preoții în funcțiune preotească, toți preoții profesori la Facultățile și Academii teologice, toți preoții profesori de religie în școlile secundare sau cele primare, toți preoții din administrațiile bisericesti, se vor dispensa de serviciul militar

activ și vor fi trecuți în cadrele preoților confesori de rezervă.

Ceilalți preoți, cari au eșit din funcție preoțească și au alte îndeletniciri se vor înscrie în cadrele de combatanți.

Ca atare, învățătorul Radu Bucur, fost preot ne mai fiind în funcție preoțească și nici în serviciul Bisericii fie ca profesor de religie, fie în administrația bisericească, va fi înscris în cadrele combatanților.

Președinte, (ss) **MIRON**

Secretar, (ss) *Veniamin*

pt. conformitate, (ss) *Nic. Verzea*

VACANTE.

Cântăreți

Protoieria circ. I, din Capitală. — Se publică concurs, cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț I-ii al Bisericii Parohiale „Popa Chițu”, devenit vacant pe ziua de 1 Februarie 1935, prin demisia titularului I. Broștinescu, hirotonit diacon de Sf. Arhiepiscopie a Hotinului.

Candidații trebuie să fie absolvenți ai școalei de cântăreți și să aibă serviciul militar satisfăcut.

Cererile pentru acuparea postului însoțite de actele respective, se vor înainta la cancelaria Protoieriei.

Concursul se va ține la bis. „Popa Chițu”.

Protopop, Zamfir St. Popescu

Protoieria circ. I din Capitală. — Se publică concurs cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț II-lea, dela biserica Sfântul Gheorghe-Capra, devenit vacant pe data înrolării în armată a titularului d. Gh. Constantinescu.

Candidații trebuie să fie absolvenți ai școalei de cântăreți și să aibă serviciul militar satisfăcut.

Cererile candidaților, însoțite de actele cuvenite, se vor înainta la Protoierie.

Protopop, Zamfir St. Popescu

Protoieria circ. II din Capitală. — Se publică concurs cu termen legal de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț I dela parohia bisericii Negustori, devenit vacant pe data 1 Aprilie a. c., prin demisia titularului M. I. Enescu.

Postulanții vor trebui să aibă serviciul militar satisfăcut și să fie absolvenți ai școalei de cântăreți.

Cererile se vor adresa direct protoieriei.

Protopop, Stoica R. Ionescu

Protoieria jud. Prahova circ. IV-a, Vălenii de Munte. — Se publică concurs pentru ocuparea postului II de cântăreț dela parohia Drajna de sus, devenit vacant prin decesul titularului Ioan D. Popescu.

Candidații vor fi absolvenți ai unei școale de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut.

Protopop, Iconom Nic. Popescu-Ogretin.

Protopopia jud. Teleorman circ III Alexandria. Se publică concurs cu termen de 30 de zile, pentru ocuparea următoarelor posturi de cântăreți:

1) Postul II, de cântăreț dela parohia Atârnați, devenit vacant pe data de 1 Maiu 1933, prin demisia titularului, Ion M. Miștan.

2) Postul I, de cântăreț dela parohia Bragadiru devenit vacant pe data de 1 Aprilie 1933, prin retragerea titularului Gh. D. Cuocănel în urma suprimării postului din Buget, ca fiind ocupat de cântăreț practicant.

3) Postul I, de cântăreț dela parohia Calomfitești, devenit vacant pe data de 19 Iulie 1933, în urma decesului titularului Iordan Ghiță.

4) Postul II, de cântăreț dela parohia Cervenia, devenit vacant pe data de 1 August 1933, în urma demisiei titularului Despa B. Marin.

5) Postul I, de cântăreț dela parohia Licuriciu, devenit vacant pe data de 1 Noembrie 1932, prin plecarea în militarie a titularului Gh. D. Grozea.

6) Postul II, de cântăreț dela parohia Nanov, devenit vacant pe data de 1 Aprilie 1933, prin suprimarea din bugetul statului a titularului Tudor Lăzărescu și totodată retras dela serviciu.

7) Postul II, de cântăreț dela parohia Popești-Palanga, devenit vacant pe data de 1 Noembrie 1932, prin plecarea în militarie a titularului Vasile C. Eftimie.

8) Postul II, de cântăreț dela parohia Poroschia, devenit vacant pe data de 1 Iulie 1931, prin transferarea titularului, Victor Popescu, la parohia Sf. Alexandru, Alexandria.

9) Postul II, de cântăreț dela parohia Zlotcești, devenit vacant pe data de 1 Noembrie 1933, prin plecarea în militarie a titularului Terente Georgeșcu

10. Postul I și II, de cântăreț dela parohia Puțințeu, nou înființată pe data de 1 Aprilie 1934.

Doritorii de a ocupa aceste posturi vor fi absolvenți ai unei Școale de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut. Cererile însoțite de actele regulamentare se vor înainta oficiului protopopesc, în termenul mai sus arătat.

Protopop, G. A. Stăiculescu

Protoieria județului Vlașca circ. I. — Se publică concurs cu termen legal de 15 zile, pentru ocuparea posturilor de cântăreți, din următoarele parohii, devenite vacante în urma punerii în retragere din oficiu, a titularilor respectivi, conform ordinului Sfintei Arhiepiscopii Nr. 13301 crt; întru cât au depășit vârsta de 60 ani:

Parohia Gostinu postul II circ. I.

„ Cartojani „ II „ III.

„ Petrești „ I „ III.

Doritorii de a ocupa aceste posturi vor fi absolvenți ai unei școale de cântăreți și vor avea serviciul militar satisfăcut.

Cererile se vor înainta oficiului protopopesc în termenul mai sus arătat.

Pr. Al. Constantinescu.

Protoieria jud. Vlașca circ. III. — Se publică concurs cu termen legal de 15 zile pentru ocuparea postului de cântăreț I vacant la parohia Drăghinești Vlașca.

Doritorii a ocupa acest post vor fi absolvenți ai unei școale de cântăreț și vor avea serviciul militar satisfăcut.

Cererile însoțite de actele regulamentare se vor înainta oficiului protopopesc în termenul mai sus arătat.

Pr. Al. Constantinescu.

E C O N O M I C E

Circulara Nr. 4167 din 22 Aprilie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

Vă aducem la cunoștință că începând cu data de 17 Aprilie crt. și până la data de 15 Mai 1935 chitanțele eliberate de casieria Sf. Arhiepiscopiei vor fi semnate de către D. Contabil C. Penea, în locul casierului titular Mihai Gheorghiu, iar pentru contabilitate pe viitor până la alte dispoziții, chitanțele vor fi semnate de către C. Diacon Z. Măntulescu.

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON**

Cons. Ref. C. Moldovan

Circulara Nr. 4166 din 22 Aprilie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

În legătură cu ordinul nostru circular Nr. 3636/935, privitor la asigurarea imobilelor bisericesti, Vă facem cunoscut că toate ofertele de asigurare ale parohiilor trebuie trimise la cancelaria Arhiepiscopiei Noastre, unde apoi vor fi trimise la Consiliul Central Bisericesc.

În acest mod vom putea direct controla executarea ordinului Nostru de mai sus.

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON**

Consilier Referent, C. Moldovan

F I L A N T R O P I C E

Acte caritabile

La Biserica Silivestru, s'au împărțit ajutoare de Paști la 150 săraci înscrși la acea parohie.

S'au împărțit câte: 2 1/2 kgr. făină și 2 kgr. zahăr cubic, 30 de ouă și 100 lei la 80 săraci și câte 100 lei la 70 de săraci.

Ajutoarele au fost acordate de către epitropia și consiliul parohial al Bisericii, prin îngrijirea

preotului paroh G. Georgescu-Silivestru, și a celorlalți preoți, având concursul d-nei Maria preot Georgescu-Silivestru, care și anul acesta, ca totdeauna, s'a ocupat cu trierea celor ce au nevoie de ajutor.

C Ă R Ţ I

Harnicul și neobositul profesor universitar Dr. Onisifor Ghibu din Cluj, a scos la lumină o nouă carte de 983 pagini: „*Acțiunea catolicismului unguresc și Sf. Scaun în România întregită*“, în care scoate la iveală cu documente privitoare la catolicismul devenit arma politică a Ungurilor împotriva României întregite. D-l O. Ghibu a mai tipărit multe volume și mai are în studiu: ordinele călugărești în România, în cari va contribui la clasificarea situației în fața opiniei publice și a conduc. țării.

Munca uriașă și hărnicia acestui neobosit profesor universitar, trebuie să o onorăm prin cumpărarea unui număr de exemplare de către intelectuali, instituții și preoți mai distinși.

Recomandăm călduros opera distinsului profesor universitar Dr. O. Ghibu.

Indemnări și Sfaturi creștinești No. 4 (Ianuarie, Februarie și Martie 1934) Cercul Cultural religios „Maica Precista“ din Ploiești desfășoară o frumoasă și rodnică activitate în domeniul religios.

Toată recunoștința noastră Președintelui acestui cerc, Dr. V. Vasiliu și Pr. P. Nicolescu cari au pornit o lucrare frumoasă în via Domnului. În Nr. acesta semnează cunoscutul scriitor d-l Lascarov-Moldovanu.

Indemnuri și Sfaturi creștinești (No. 5 (Aprilie, Maiu 1934) alături de articolele conducătorilor cercului, găsim interesantul articol „Ale vremii“ al D-lui Prof. univ. Boroianu precum și al D-lui Lascarov Moldovanu „Numai o singură cale este“. *Indemnuri și Sfaturi creștinești* No. 6 (Iunie, Iulie, August, 1934) cuprinde indemnuri scrise de D-l Boroianu, Ion I. Dumitrescu, Pr. C. M. Petre, Dr. V. Vasiliu, A. Pârvulescu și Pr. P. Niculescu. Urăm Cercului Cult. Relig. „Maica Precista din Ploiești“, prosperitate.

Crucea Domnului, Crucea noastră, Pr. I. Dragomirescu. Lucrarea, prin subiectul pe care îl tratează este folositoare; dar are multe lipsuri. „Imnul Sf. Cruci“ nu este decât o poezie apărută de curând în „Oastea Domnului“ iar nici decum un imn. Ce zice Păr. Dragomirescu de imnul: „Doamne

armă asupra diavolului „crucea Ta o ai dat nouă“ etc. „Cruce însemnând Moisi“...

N'ar fi fost mai bine dacă ar fi reprodus acestea?...

N. Enăchescu.

Viețile Sfinților prelucrate de Al. Lascarov-Moldovanu, vol. II. Acest volum cuprinde viețile Sfinților ce se prăznuiesc în luna Februarie, precum și alte câteva din lunile lăaturalnice. Ca și în primul volum, d-l Al. Lascarov-Moldovanu ne istorisește viețile Eroilor Bisericii Ortodoxe, într-o limbă plină de mireasma vechilor cazanii și de o claritate și frumusețe cum numai un scriitor care crede ce scrie o poate da. Ca o mulțumire lui Dumnezeu, autorul romanului creștin „Mamina“ oferă binecredincioșilor creștini—și în primul rând preoților cari le pot folosi minunat în predici—*Viețile Sfinților*—ce nu se mai găsesc azi—într'un volum de 318 paginii formatul cărților de școală, numai cu 30 lei. Pentru a se putea da la prețul acesta însă, cartea nu se găsește de vânzare în librării, ci numai la depozitarul I. Binescu, Str. Radului, 11, București V, care o expediază oricui trimite costul de 30 lei, plus cheltuelile de transport cari sunt: pentru un exemplar 5 lei, pentru 2 ex. 7 lei, 3 ex. 10 lei, pentru 4-6 ex. 14 lei; pentru 7-9 ex. 20 lei; pentru 10-12 ex. 25 lei.

O recomandăm călduros tuturor.

G. P.

INFORMAȚIUNI

Anglia. — Puternica națiune engleză, dela care toată lumea poate lua pildă mai ales în privința organizării statului, a respectului nemărginit față de așezămintele probate și tradițiile țării și a creșterii generațiilor viitoare; — serbează în cadre impunătoare și unice domnia de 25 ani a gloriosului său Rege George V. și iubitei sale soții Regine Mary. Respectul ce în mod firesc îl impune acea națiune lumii întregi, marele ajutor ce ni l-a dat nouă Românilor la întregirea neamului prin puterea armatei sale cât și prin forța spirituală a unor valoroși scriitori bărbați de stat și istorici, bunele raporturi atât oficiale cât și personale de creștinească apropiere a ierarhilor supremi ai Angliei și a multor distinși clerici față de biserica ortodoxă în general și față de biserica română în special ne oferă plăcuta îndatorire ca și eu, clerul și credincioșii Bisericii noastre să luăm suflătește parte la bucuria Marei Britanii și a Dominioanelor ei, dorind Suveranilor ei încă mulți ani de glo-

rioasă domnie și să ne rugăm Celui Atotputernic pentru prosperitatea Angliei spre binele popoarelor ei și spre asigurarea păcii și liniștei mondiale.

București 5 Maiu 1935.

MIRON

Patriarhul României.

TELEGRAM

I. P. S. Patriarh Miron,

București

Profesorii Academiiilor Teologice din Ardeal întruniți la Sibiu în prima lor conferință comună, pentru îndrumarea învățământului teologic și a educației viitorului cler al sfintei noastre Biserici, roagă pe Înalt Prea Sfinția Voastră să primească asigurarea întregului lor devotament.

Mitropolit, NICOLAE

*I. P. S. Patriarh al României,
Dr. Miron Cristea*

București

Cu prilejul sărbătoririi Sfintei Învieri a Domnului nostru Iisus Hristos, cei una sută cincizeci de închinători la locurile sfinte vă exprima cele mai respectuoase mulțumiri pentru râvna, pe care o puneți întru a realiza aci o biserică și un cămin românesc, al căror început s'a făcut astăzi și vă urează mulți ani.

În numele pelerinilor.

Episcop. LUCIAN TITEANU al Romanului
Consulul General, MARCU BEZA

I. P. S. Patriarh,

București

Cu inima plină de recunoștință pentru părinteasca dragoste cu care ne patronați — frăția misionară „Patriarhul Miron“ și filialele sale, întruniți în adunare generală îndreaptă gândurile către părintele lor sufletesc, rugându-vă a primi expresunea sentimentelor sale de adânc devotament.

Arhiepiscop, VENIAMIN PLOEȘTEANU
Vice-Președinte Protos. TEOFIL IONESCU

Serbarea Învierii în Capitală.

Sfintele Paști la Patriarhie. — Ca în toți anii așa și acum M. S. Regele Carol al II și Marele Voevod Mihai au luat parte la denii și anume Marți și Miercuri seara. Iară Joi a slujit sf. liturghie în paraclisul reședinței patriarhiei însuși.

P. Sf. Sa Patriarhul Miron, spre a împărtăși pe ambii înalți asistenți.

După liturghie Majestatea Sa și Augustul său fiu au luat ceaiul și bucată de post la patriarhie.

Vineri a oficiat prohodul clerul patriarhiei în frunte cu I. P. Sf. Sa Patriarhul la Domnița Bălașa. Au luat parte Maj. Sa Regele, M. Voevod Mihai și A. S. principele Nicolae, venit dela Paris, Casa M. j. Sale, întreg guvernul, toate căpeteniile autorităților din stat, ofițerii superiori.

Stările le-au cântat foarte frumos și în exemplară ordine: a). Clerul cu cântăreții de strună, b). Corul Chirescu, c). Corul Oancea. În tot cursul înconjurării bisericii a fost vreme caldă, liniștită. Dar imediat, ce s'au dus toți pe acasă s'a pornit un viscol, vânt puternic cum rar se întâmplă. Țigle frânte, căprișori descoperite, pomi ruți, ferestre sparte, vere, — curat ca pe vremea răstignirii. A durat toată noaptea cu neîntrerupta vehementă, precum și toată Sâmbăta. Spre seară s'a potolit; iar Dumineca — după înviere — a încetat, prefăcându-se spre seară în vreme liniștită, caldă.

Sâmbătă la înviere a pontificat tot I. P. Sf. Patriarh, asistat de ambii vicari; Arhieriei Titu și Veniamin, de întreg clerul patriarhiei și bisericii Domnița Bălașa. Au participat aceleași autorități în frunte cu M. S. Regele, M. Voevod Mihai și principele Nicolae.

Conform vechilor tradiții, M. S. Regele a semnat Evanghelia sfântului Ioan; (citită în noaptea învierii) și investit-o cu sigiliul Statului.

La sfârșitul ceremoniei, M. S. Regele a luat în mână sfânta cruce, înaintea căreia s'a închinat asistența.

■ În ziua de zece Mai serviciul religios a fost oficiat de I. P. S. Patriarh înconjurat de clerul Patriarhiei. Răspunsurile corale au fost date de corul condus de d-l Oancea.

■ Serviciul religios la inaugurarea «lunii Bucureștilor» a fost oficiat de P. S. vicar Veniamin, în prezența I. P. S. Patriarh, M. S. Regele a fost primit de I. P. S. Patriarh cu Sf. Cruce, pe care M. S. a sărutat-o, cu tradiționala închinare ortodoxă.

■ Arhiepiscopia Bucureștilor, secția culturală a dispus cu prilejul „săptămânii cărții” ca atât în Capitală, cât și în provincie, Cucernicii Preoți să predice despre „Cărtea bună”, arătând primejdia cărții rele din trecut pentru tineret.

Dela asociația doamnelor preotese.

În urma adunării generale extradinare din 20 Februarie a. c., a fost ales următorul comitet:

Președintă: Anișoara Pr. Athanasie Popescu; **Vice-Președinte:** Filofteia Crețu; Evdochia Tr. Vintilescu; **Casieră:** Ecaterina Șerpoianu; **Secretară generală:** Alex. St. Ionescu; **Secretară de sedință:** Smărăndița Ionescu; **Membre:** Elena Dincescu; Zamf. Negulescu; Elisabeta Nicolaide; Aurelia Nicolau; Virginia Oancea; **Membre pe viață:** Paraschiva Negulescu; Eufrosina Popescu; Cornelia Bărbulescu; **Cenzore:** El. Liliacoveanu; Eliza Zugrăvescu; Elena Paraschiv Dumitrescu; **Supleante:** Elena Voicu; Natalia Pascu; Marusa Constantinescu.

La Biserica Sf. Elefterie din Capitală s'au distribuit ajutoare în alimente, cu prilejul sărbătorilor Sf. Paști, la 90 de oameni sărmani.

Ajutoarele s'au distribuit prin Epitropie și comitetul asociației parohiale a femeilor creștine din parohiei.

S U M A R :

Episcopia misionară pentru creștini ortodoxi români din America și țările apusene	***
P. S. Episcop Policarp Morușca al Americii și țările apusene . . .	P. Morușca
Un nou așezământ istoric în organizația patriarhiei române, Episcopia română în America	Redacția.
Recepția de Paști dela Patriarhie	***
Omagiu cântăreților din Capîtnă către I. P. Sf. Patriarh	M. I. Predescu
Sfințirea unei troițe	O. D. Sand.
Cultul Ortodox	Bulgakoff

CRONICA INTERNĂ

Culturale: Educația creștină în Universitate, conferința d-lui profesor universitar S. Mehedintzi	***
Administrative bisericesti: Circulări.	
Vacante: preoți și cântăreți	***
Economice: Circulări	***
Filantropice: Acte caritabile	***
Informațiuni	***